

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

Ne sede Vacante Aliquid innovetur. Titvlvs IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Honorius III. Episcopo & propositio capituli Cameracensis.

Ubi dilecti in Christo filii comitissa Flandrensis fecerit promissiones de non vacantibus beneficiis ecclesiarum, in quibus jus obtinet patronatus, & donatione eorum in manibus possiderit alienis. Mandamus quantum id iurum de decedentes, inhibeatis eidem, ne similia de cetero attentare presumat.

NE SEDE VACANTE ALIQUID INNOVETUR.

TITVLVS IX. CAP. I.

Vacante sede status eius mutari non debet. Innocentius III. Priori & conventui c. Glaston.

NOVIT ille, qui scrutator est cordium, & cogitationum secretorum, quod licet C. prax. no. ecclesiam vestram exerceat cathedralis, ipsam Bathoniensem ecclesiam uniendo, ut idem esset Episcopus utriusque: quia tamen hoc unio adferebatur a nobis in grave prejudicium Glaston. ecclesie redundare, cum per ipsam dissolveretur religio, & fraudaretur elemosyna, & hospitalitas tolleretur: nos ad relevandum ecclesie vestre statum cepimus intendere diligenter: [1 & infra.] Vos autem post obitum Bathoniensis Episcopi humiliter postulatis, ut quia tempus advenerat, quo sine scandalo ecclesie vestre ruina poterat relevari, cum & Bathoniensis ecclesia id ipsum pariter postularet, Rex quoque cum regni magnatibus, & quidam Episcopi cum multis Abbatibus deposcerent illud idem, ut unione penitus dissoluta, monasterium vestrum reduceremus in statum antiquum, sub Abbatis regimine gubernandum. Attendentes igitur, quod Episcopali sede vacante, non debet aliquid innovari, cum non sit, qui Episcopale jus taceatur, maxime ne plus fuisse persone, quam ecclesie videremur, si quod eo vivente concessimus, post obitum eius subito mutaremus: petitionem vestram nequivimus exaudire, auctoritate predicta indulgentes, ut cum Bathoniensis ecclesia de presule fuerit ordinata, ius vestrum apud sedem Apostolicam profectum facultatem liberam habeatis: interim autem sub cura prioris idem monasterium gubernetur.

[1 Et quoniam alibi videretur ut subit p. nostri evocaremus in hac parte statutum, cum ei quantum cum Deo possimus deferre volumus, sicut & volumus, quia quantum cura Dei petunt nobis vestri defrent successor, invicem unione manente, sic de ceteris desponsamus, quantumcumque, bo. me. Savarzo Bathoniensis Episcopo displiceret, frequenter ob hoc ad sed. Apostol. laborante, quod status ecclesie vestre videbatur in melius relevatus. Vnde post diversos tractatus & deliberationes multiplices, quod per providos & honestos auctor. nostri mandata super hoc exite ordinatum, ad petitionem eiusdem Episcopi postquam aliud a nobis non potuit obtinere, Apostolice tandem curavimus munimine roborare.]

CAP. II.

Beneficia sibi ad collationem pralati, non possunt conferri per capitulum sede vacante.

Honorius III. Episcopo & Magistris V. & S. Canonici Suesonien. h.

ILLA devotionis sinceritas: [1 & infra.] Ecclesiam sancti Leucini, de qua Magistrum R. donationis nostre gratia precedente prebende nomine de mandato nostro Capuanus Archiepiscopus investivit, sibi

a Flandrorum. b al. ut similia de cetero attentare non presumat. c al. Glaston. d Cap. i. eod. tit. in 3. comp. P. 17. Sup. i. Hier. 17. e Vid. l. aquisitionum. cum nota. ff. de usuf. f. dit. auctorit. presentium. g. al. ita: Episcopo Cam. & Magistr. & al. al. Camerac. h al. Suesonien.

nonne recedat ipsius. [1 & 7] Dicitur clericus post litteram consensit chartam quandam Monachorum exhibentem, continenter quod primam ecclesiam ad donationem ipsam spectantem adsignarent eidem: [2 & infra.] Nos igitur attendentes, quod promissio predicta non tenet, neque contra statuta Lateran. a concilii attentata: mandamus, quatenus memorato clerico super hoc silentium imponentes, ab impetitione ipsius dictos Abbatem & Monachos absolvas.

[1 Vbi dicitur committendum.]

[2 Nihilominus per idoneos testes probati, ipsos post promissionem, licet potuerint velle, sibi quoniam super hoc admoniti servari preceperunt: quare dictos Abbatem & Monachos ad assensum sui redire non x. marcharum eorum instantia possulabat. Sed ad nos per litteras ipsorum, quod ratione promissionis huius, utpote solida contra Lateran. concil. statuta, qua probati per chartam exhibentem videbatur, nos non poterat convenire asserentibus: alii vero memoratum sententiam super hoc fuisse hinc inde coram nobis pronuntiatam, nos quod iuris in hoc articulo dubitantes in neque ipsos abire procedere voluisti, donec super hoc reciperetur non praesentationem voluntati: nos humiliter supplicasti, ut quid in hac parte agendum vobis dignemur per litteras reddere litteras vestras.]

CAP. XIV.

Quibus pralati, qui promittunt providere cum poterit. Idem.

CONSIDERANS ad Apostol. sed. R. clericus suam nobis Administrationem monstravit, quod cum promissis non providerit eidem in ecclesiastico beneficio cum possessione, licet per litteras iudicis delegati inde confectas liquidis appareret: [1 & infra.] Nos autem confidentes, quod aliud est praelatum promittere beneficii collationem cum poterit, aliud cum vacabit: cum in multis casibus se facultas offerre possit, in quibus collationem esse in expectatione vacaturi beneficii differenda: mandamus, quatenus memorato R. (cum poteritis) ecclesiasticum beneficium adignetis.

[1 Vbi ubi ad habendum assensu non curasti, allegantes coram pralato, quod talis promissio vos nullatenus obligaret, cum videretur esse contra Later. Concil. statuta, quod promissionem inhibere non vacante beneficiis.]

CAP. XV.

Si aliquid pralatum, ut pralatum, possit conferendi prout, de uno ad alterum lapsu temporis non transit: scilicet si pralatum necesse, ut canonice: quia tunc de capitulo transit ad pralatum, nisi cum veniat. h. d. & est tunc multum allegatum. Idem.

DEBILITAS & PEREAD. Apostol. edoceri, ut cum ad vos Archiepiscopus vestrum simul, donatio prabendam ecclesie vestre pertinet, utrum prabende vacante tempore penes Archiepiscopum ipsum remaneat, si quis interim semelre tempus neglexerit ordinare? Ad quod breviter, quod si vos & idem Archiepiscopus inter tempus praesentium, circa hoc negligentes extiteritis, licet nec ab illo ad vos, ita nec a vobis ad illum potest devolvitur conferendi, sed secundum statuta Lateran. concil. d. ad superiorem transit donatio: Nisi forte Archiepiscopus non ut pralatus, sed ut canonicus vobis ius habeat conferendi e. Et in hoc casu cum doctores impediunt, dolus ei suffragari non debet.

CAP. XVI.

Quod non potest pralatum promittere se presentatum aliquem ad beneficium vacantem, ut non dare potestatem presentandi auctorem beneficium vacante.

a Sub Alex. III. c. 8. & nunc contra Conc. Trid. sess. 24. de ref. cap. 1. b Ca. eod. tit. in 4. comp. c Ca. 2. eod. tit. in 4. comp. d Sub Alex. III. c. 1. e Virum donata ambulatoribus, cedant eorum iure, nisi variis operibus. in l. si veri, §. item quidquid. ff. sol. man. c. 1. l. qui proprio. ff. de precar.

duximus confirmandam: Non obstante concessione per capitulum facta alii, seu confirmatione nostra, si qua in forma communi appareat & obtenta: cum nupquam inveniatur cautum in iure, quod capitulum vacante sede, fungatur vice Episcopi in collationibus praebendarum: nec in eodem casu potest dici potestas conferendi praebendas ad capitulum per superioris negligentiam devoluta, cum non fuerit ibi superior, qui eas posset de facto vel de iure conferre.

[1] Quomodo autem decesserit R. Decanus Trojan. ad personam nostram & sed. Apostol. habitum habuisse decesserit, non inducit eum pro sua sententia & prohibitu intuitu geramus in visceribus charitatis, & eidem negare volumus qua secundum Deum fuerunt concedenda. Vide nos.]

CAP. IV.

Sede vacante iudicium habitum contra ecclesiam non tenet.

Idem Episcopo Burginen. b

Constitutis coram I. prae. nost. procuratore ecclesiae sanctae Mariae de Castro forti, & Burginen. c Episcopo praedecessore tuo, dictus procurator petebat ab eodem Episcopo restitutionem super libertate libere eligendi sibi praelatum: [1 & 7. d] Nos igitur depositiones testium qui vacante Burginen. e ecclesia, & carente legitimo defensor fuerunt f. recepti, duximus reprobandas.

[1] Quomodo etiam super terris ipsius ecclesiae & reb. aliis, quibus omnibus pars sua spoliatu fuerat, inducebat. Lite igitur coram p. n. contestata super praemissis, & postmodum coram iudicibus delegatis factis confessionibus & receptis testibus, eadem causa fuit ad nos instruita remissa: procuratoribus igitur partium in nostra praesentia constitutis, eum super praemissis coram nobis diutius litigasse.]

DE HIS, QVAE FIUNT A PRAELATO & sine consensu capituli. TITVLVS X.

CAP. I.

Non tenet alienatio rei ecclesiasticae absque approbatione capituli.

Ex Concilio apud Valentiam.

Irrita erit Episcoporum donatio, vel venditio, vel commutatio rei ecclesiasticae, absque collaudatione & subscriptione clericorum.

CAP. II.

In temporalis alienatione, quam facit praelatus, tacetur in eo capituli habitus pro consensu.

Alexander III. Norvigen. Episcopo.

Continebatur b. & 7. Con. t. r. quod concessio decimae ab Abbatibus prius facta, si conventu sciente, & non contradicente facta est, robur firmum debet habere. Verum si ignorante conventu aut contradicente decimam prius praedicto H. concessit, & non postmodum f. temporis de assensu conventus eandem decimam deinde eidem, secunda concessio debet praediciari priori.

CAP. III.

Alienatio temporalis facta sine consensu capituli, per ratificationem eius roboratur.

Idem Vigoren. Episcopo k.

Cum nos I. iam pridem: [1 & infra.] Certum est de rigore iuris concessionem illam non tenere, quam reclamante capitulo per praedecessorem tuum constat factam fuisse: Nisi eam ratam postmodum habuisses.

a Appareat. alti. apparet. b Burgen, habent omnes Codices Vaticani, uno recentiori excepto in quo legitur Burginen. c alti. Burgen. d Hac verba (& 7.) desunt in magis vetustis, sed habentur iam in recentioribus. e al. Burgen. f fuerint. g Praelatus. h Post Concil. Lateran. sub Alexandr. III. part. 47. cap. 5. & 2. sed. tit. in i. compil. i tempus. k Vigor. l Cap. 3. sed. tit. in i. compil.

[1] Si bene meminimus per litteras nostras in illis litteris praedecessor tuus reclamante capitulo ecclesiae tuae, decesserit & decesserit ecclesiam Deben. contuli, eam non remota, sed iam dictis fratribus sicut adserui litteras nostras, ut ecclesiam praedictam dimittenti pacifice possiderent, eorum existens illius scriptis quod super locis facta a nobis. Licet autem hoc tibi indidissimus, praedictam tamen contumaciam & exhorantem auctoritate, quatenus decesserit, ut reverentia B. Petri & nostra, ecclesiam ipsam si qua modo praedicta detrimere ecclesiae tuae poterit, iam dictis fratribus in praedictorum locorum intendere, & quod idem praedictum ius habeat, citari, ratum & firmum habere. Si autem eadem ipsa praedicta mittere forte non poterat, non obstantibus litteris quae praedicta super hoc imperaverunt, scriptum extitit includendum in praedictam stabilitate consistere, quomodo.]

CAP. IV.

Praelatus sine consilio capituli infirmus, vel debilis, in alia negotia ecclesiae tractare non debet. hoc dicit, non quod sequens.

Idem Hierosolym. Patriarcha.

Novit etiam discretionis prudentia, quatenus in membris tui unum corpus sitis, ita quod tuum, & illi membra esse probantur. Unde non decet te in membris, aliorum consilio in ecclesia tua negotiari. cum id non sit dubium & honestum, & in dicto consilio infirmitatibus b contraria.

Innotuit siquidem aurius nostris, quod tu in consilio fratrum tuorum Canonorum S. Sepulchri, Abbatum & Abbatissas & alias ecclesiasticas personas iuratum infirmis: [1 & 7.] Ideo: id auctor. Apost. probandum & infra. Nos enim tales infirmitates, & debilitatem carere decernimus robore firmitatis.

[1] Non consideramus neque attendimus quomodo tu non praedicta statuta S. S. canonorum transgressi.]

CAP. V.

Summatum est supra capitulo proximo.

Idem eodem.

Quanto e: [1 & 7.] Frat. tuus mandatum, quatenus in concessionibus & confirmationibus, in ecclesia tua negotiis fratres tuos requiras, & in consilio, vel sanioris partis, eadem pariter tractes, & quae stituta sunt statuta, & canonum gas, & evellenda disspes & ocellas. Absconterunt fratrum nomina in seilibi non finis, quia talia nomina sunt irrita & falsa, & tu exinde quatenus poteris merito formidare.

[1] Majori dignitate Dominus datus praenominatus, iuramentum & operet te in amodo cum diligenter & graviter habere, quod omnia videris sine nota & reprobandis propter laudabilitate iniquitate tibi sollicitudine officium diligenter. Ad verum autem, unde variari sonus, sine maiori noxia praenominatus, quod in concessione & confirmationibus omnia canonica tuae, consilium clericorum & laicorum circa te committimus, non sicut de corpore ecclesiae usus, utroque tui super scriptis, in eisdem concessione & confirmationibus & confirmationibus, & voluntatem praedictam, & in praedicta, quod tuam profusum non decet transgredere, ad maiorem utilitatem, & certitudinem nominis fratrum tuorum, qui ad praedicta vint, tanquam si praesentes fuerint, iam praedicta. Praedictum non decet prudentiam tuam in negotiis tuis committere, nisi consilium fratrum tuorum possideres, cum quibus non potest esse comprobare.]

a Cap. 4. sed. tit. in i. comp. & post Concil. Lateran. III. p. 30. c. 11. b consilium. c Post Concil. Lateran. III. p. 116. & c. 1. sed. tit. in i. compil. d al. ut non. e in Concil. Lateran. III. p. 116. & c. 1. sed. tit. in i. compil. f al. factum. g al.

